

1. bud

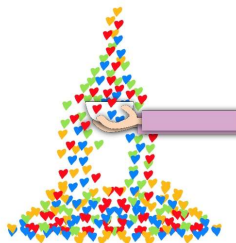
Du må ikke have andre guder!

Det vil sige: Vi skal over alle ting frygte og elske Gud og stole på ham.

2 Mosebog 20,2-3: Jeg er Herren din Gud, som førte dig ud af Egypten, af trællehuset. Du må ikke have andre guder end mig.

1 Samuel 2,1: Hanna bad: Mit hjerte fryder sig over Herren.

Fil 4,4: Glæd jer altid i Herren! Jeg siger atter: Glæd jer!

1. DET FØRSTE BUD ER DET STØRSTE

Udfordringen er, om jeg skal forsøge at tilfredsstille mig selv med falske glæder, eller om jeg skal knuses og oprejses igen og få den sande glæde, som kun kommer fra den ene og evige Gud, Faderen, Sønnen og Helligånden. Hvem eller hvad skal være min gud? Hvem skal jeg se hen til for at blive velsignet? Hvor finder jeg vished og tryghed? Hvad begærer jeg? Hvad frygter jeg? Hvad skal jeg elske og holde af? Hvad stoler jeg på her i livet?

Til samtale

- 2 Mosebog 20,2-3: Hvorfor det var vigtigt for Guds folk at blive mindet om, hvad Gud havde gjort for dem, før Gud gav dem det første bud! Og hvordan Gud har befriet os fra slaveriet: Hvad var vort slaveri? Og hvordan befriede Jesus os?
- Filipperbrevet 4,4: Hvad siges der i Fil 4,7 som en stærk begrundelse for at være glad i HERREN?

2. AFSLØRING AF MIT AFGUDERI

Falske guder tilbyder falske glæder. Afguder er stumme og døde. Jesus fortæller om den rige mand og Lazarus (Lukas 16). Den rige mand havde mange glæder, men Gud var ikke hans gud.

Afguder er alt det, vi dyrker og frygter og elsker i stedet for og på trods troen på Gud Fader, Søn og Helligånd.

Dyrker du

- dine evner? (du anser dig selv for at være din egen lykkes smed)?
- din stolthed? (dit eget navn)?
- din egen åndelighed og anden falsk gudstro? (du søger ikke hjælp i prædiken og Guds ord)?

Dyrker du

- din familie (du sætter familien over alt andet og lader den bestemme over din andagt og gudstjeneste)?
- din sundhed og helbred (du bliver fortvivlet, hvis der er noget galt med dit helbred eller udseende, du sætter legemets og psykens vel over dit åndelige liv med Gud)?
- sex (du sætter det i praksis over troskab og kærlighed)?
- ting / penge, som du higer efter at få, men ikke har (mammon styrer dine tanker)?
- ære på bekostning af andres ære?
- eller dyrker du begæret i dit eget hjerte?

Frygter du mest af alt at miste noget af det, som her nævnt? Og elsker du det over alle andre ting? Da er det blevet din afgud. Hvis du er en synder, vil du nok svare "ja" på en del af dette! Det er forfærdeligt. Du er lige så stor en synder, som andre i menigheden. Og du burde skamme dig. Og det gør du måske også. Og du skammer dig måske ved at tale om det. Og det er heller ikke nødvendigt at fortælle om det til alle. Men fortæl det til Gud. Og tal med andre om det, hvis det kan være til hjælp for dem. Og for dig.

I bibelen står jo også, at vi må bekende vore synder for hinanden og blive tilgivet af Gud gennem dem, Gud kalder til at forkynde evangeliet.

Til samtale

- Overvej sammen, hvordan vi kan ens egne evner, ære og åndelighed kan blive noget vi dyrker som en afgud
- Overvej, hvordan man kan blive optaget af sin familie / egen sundhed og helbred / egne ting og glemme at tage sig af andre mennesker, som vi skal tage os af. Hvordan kan det blive en afgudsdyrkelse, vi næppe sanser?
- Hvorfor er det vanskeligt at tale om konkrete synder? Er det, fordi I ikke synes, at I har nogen? Eller er det fordi det er skamfuldt?
- Med hvilken begrundelse skal man bekende sin synd for en anden kristen?

3. GUD ER MIN FRELSER

Det første bud kræver af os, at vi tror på den ene sande Gud, Faderen, Sønnen og Helligånden. Når jeg hører om ham og hvad han har gjort for mig, ser jeg mig selv som en stakkels skabning, som står til ansvar for ham, men som også elsker af ham så højt, at han gav mig sig selv. Han blev menneske. Han skaber tro og håb i mit hjerte ved at tilgive mig alle mine synder. Det er ham, jeg skal frygte og elske over alle ting. Er det et tungt krav? Ikke når vi kender ham og tror på ham. Da bliver det en glæde. Vi øser glæden fra den tro, Gud giver os.

Samtidig fortæller Bibelen os, at Guds søn blev ligesom os i alle ting, dog uden synd (Hebr 2,17-18 og 4,15). Han lærte os at bede: "Ske din vilje, som i Himlen, således også på jorden!" (Matt 6). Og han bad selv sådan i Getsemane og blev bønøret. Guds vilje

skete med ham, da han døde på korset for os.

Den, Gud, som siger til os: *"Du må ikke have andre guder end mig"* (2 Mos 20,3), siger forinden: *"Jeg er Herren din Gud, som førte dig ud af trællehuset!"* (2 Mos 20,2). Det betyder oversat til Nye Testamente: Den Gud, som siger: *"I kan ikke tjene både Gud og Mammon!"* (Matt 6,24), er den samme Gud, som siger: *"Tro ikke, at jeg er kommet for at nedbryde loven eller profeterne. Jeg er ikke kommet for at nedbryde, men for at opfylde"* (Matt 5,17).

Jesus har opfyldt loven for os. Og evangeliet fortæller, at han derefter døde på korset og betalte løsesummen for os. *"Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange"* (Matt. 20,28). Så er alle vore synder tilgivet.

Jeg kan øse glæde ...

+ fordi Jesus holdt det første bud for mig. Han led min straf. Han befriede mig fra dommen, ved selv at bære min straf.

+ fordi Gud Fader, Søn og Helligånd er den sande Gud, der forpligter mig til at leve efter hans vilje, men også er barmhjertig og nådig.

+ fordi mine afguder er afsløret, og jeg har fået fællesskab med den sande Gud.

+ fordi den sande Gud sørger for mig i dag og i morgen (Matt 6,30-32).

Til samtale

- Læs Hebr 2,17-18 og 4,15 og tal om glæden ved at have Jesus som Herre!
- Tal om de nævnte grunde til, at vi kan øse glæde. Og føj flere til.

BØN

Kære Herre. I Den Hellige Skrift underviser du os om, at du, som er Fader, Søn og Helligånd, er den eneste sande Gud. Du har myndighed til at sige, at vi ikke må have andre guder, og at vi skal elske og frygte dig og dig alene.

Jeg takker dig, at du gennem Jesu fuldkomne liv og stedfortrædende død har genløst mig fra alle mine synder, også fra al min afgudsdyrkelse. Jeg bekender for dig, at jeg dagligt synder meget i tanke, ord og gerninger og fortjener din straf.

Tilgiv mig. Forny mit hjerte. Lad den gamle Adam i mit dø. Ødelæg mine afguder. Gør, at jeg klynger mig til Jesus og ham alene. Lad mig glæde mig i ham alene og i troens glæde bruge dit skaberværk til din ære og andre menneskers gavn. Amen.

Læs mere om det første bud i Store Katekismus side 42-50 (Credos udgave)